

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

W UŻYTKU
SZKOLENIA

TAJNE

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Mieczysław GRODZKI

**WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW ARTYLERII (pz i DZ)**

038512
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIÓW
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

038512
038512

WARSZAWA

LUTY

1971

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

TAJNE

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Mieczysław GRODZKI

**WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW ARTYLERII (pz i DZ)**

038512
**ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego**

038512

038512

WARSZAWA

LUTY

1971

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁOW

ZATWIERDZAM
ZCA SZEFA KATEDRY T.T.

płk dr W. WOJTOWICZ

WYDZIAŁ
SZKOLENIA

TAJNE

egz.nr.... 1

ppłk dypl. Mieczysław GRODZKI

WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW
ARTYLERII /pz i DZ/

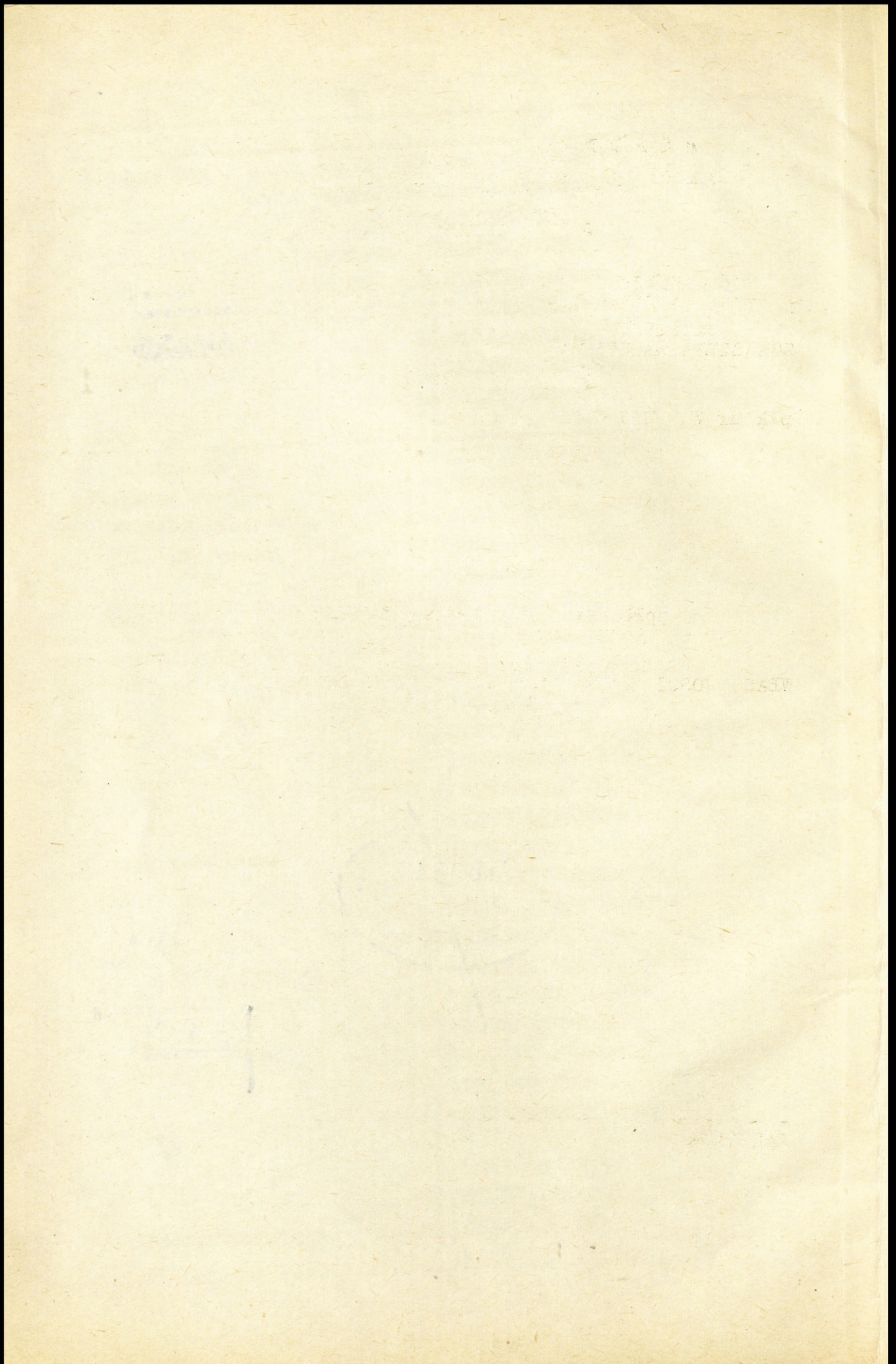
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIÓW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

38512

WARSZAWA

luty

1971 r.

TEMAT: WŁAŚCIWOSCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO ODDZIAŁÓW
I PODODDZIAŁÓW ARTYLERII

Zagadnienia:

1. Czynniki wpływające na zabezpieczenie tyłowe oddziałów i pododdziałów artylerii naziemnej w działaniach bojowych.
2. Właściwości zabezpieczenia materiałowego oddziałów i pododdziałów artylerii w działaniach bojowych.
3. Właściwości zabezpieczenia medycznego oddziałów i pododdziałów artylerii.
4. Właściwości organizacji tyłów oraz dowodzenia tyłami pa, dar i dappanc.

Treść wykładu:

1. Czynniki wpływające na zabezpieczenie tyłowe oddziałów i pododdziałów artylerii naziemnej w działaniach bojowych

Zabezpieczenie tyłowe oddziałów, pododdziałów artylerii podobnie jak pododdziałów i oddziałów ogólnowojskowych uwarunkowane jest szeregiem czynników, które w określony sposób wpływają na realizację zadań wykonywanych przez tyły oddziałów i pododdziałów artylerii.

Do czynników tych należy zaliczyć:

- a/ Charakter współczesnych działań bojowych.
- b/ Sposób wykorzystania oddziałów i pododdziałów artylerii w działaniach bojowych.
- c/ Miejsce oddziałów, pododdziałów artylerii w ugrupowaniu bojowym pułku, dywizji.
- d/ Ograniczony czas na organizację działań bojowych artylerii.

Współczesne działania bojowe prowadzi się w niezwykle skomplikowanej i napiętej sytuacji.

W działaniach bez użycia broni jądrowej w dalszym ciągu główne zadania ogniowe wykonywane będą przez artylerię.

Ogromne możliwości ogniowe broni jądrowej w zasadniczy sposób wpłynęły na sposób wykorzystania i zadania oddziałów i pododdziałów artylerii w walce oraz na ich rozmieszczenie /miejsce/ w ugrupowaniu bojowym pułku. Broń jądrowa również w zasadniczy sposób wpływa na wielkość potrzeb amunicji dla pododdziałów i oddziałów artylerii oraz ich straty sanitarne.

W działaniach bojowych z użyciem broni jądrowej, tempo działań i głębokość zadań będą znacznie większe aniżeli w działaniach konwencjonalnych, tym samym w oddziałach i pododdziałach artylerii potrzeby amunicji artyleryjskiej na niektórych odcinkach będą stosunkowo nie duże, wzrosną natomiast nieco potrzeby mps oraz ilość strat bojowych, a w tym straty bezpowrotne i ilość ciężko porażonych.

Uogólniając powyższe można określić, że istnieje ścisła współzależność między użyciem broni jądrowej, a potrzebami materiałowymi i stratami sanitarnymi wojsk.

Jak już wspomniano broń jądrowa wpłynęła na sposób wykorzystania oddziałów i pododdziałów artylerii. Wykorzystanie artylerii można rozpatrywać:

a/ W działaniach bojowych bez użycia broni jądrowej:

- na głównym kierunku działania;
- na pomocniczym kierunku działania.

b/ W działaniach bojowych z użyciem broni jądrowej:

- na głównym kierunku działania;
- na pomocniczym kierunku działania.

W pierwszym wariantcie działań bojowych wszystkie zadania ogniowe wykonywać będą pododdziały i oddziały artylerii. Potrzeby amunicji artyleryjskiej w tym wariantcie działań będą bardzo duże, i w zależności od charakteru działań bojowych i czasu na ich organizację mogą wynosić w natarciu do 2,5 jo, a w obronie do 1,8 jo, do wszystkich rodzajów artylerii. Na pomocniczym kierunku w tym wariantcie potrzeby będą znacznie mniejsze i mogą wynosić zaledwie 0,6 jo.

W zakresie zabezpieczenia medycznego, w pododdziałach i oddziałach artylerii w porównaniu z pododdziałami ogólnowojskowymi należy zakładać mniejsze straty sanitarne, co uwarunkowane jest ich miejscem w ugrupowaniu bojowym. W oddziałach i pododdziałach artylerii straty bojowe powodowane będą najczęściej działaniem lotnictwa oraz oddziaływaniem artylerii ppla. Od wspomnianych środków rażenia straty bezpowrotne oraz ilość ciężko porażonych będzie większa aniżeli w pododdziałach ogólnowojskowych.

W działaniach bojowych z użyciem BMR główne zadania ogniowe będą wykonywane przy użyciu broni jądrowej. Podod-

działy artylerii w tym wypadku wykonują tylko określone zadania w toku natarcia, gdy rubież obrony npla nie zostaną skutecznie obezwładnione bronią jądrową. W tym wariancie jak wynika z podanej już poprzednio zależności potrzeby amunicji artylerii będą stosunkowo małe i wynosić mogą około 0,6-1,5 jo.

W tych działaniach należy spodziewać się nagłych i dużych strat bojowych spowodowanych bronią jądrową, przy czym będziemy mieć do czynienia ze stratami sanitarnymi spowodowanymi kilkoma czynnikami rażenia jednocześnie. W działaniach zaczepnych z użyciem BMR na pomocniczym kierunku charakteryzować będą się wskaźnikami pośrednimi, przy czym w pewnych etapach walki mogą dominować cechy pierwszego wariantu.

Jak z powyższego wynika, w pierwszym wariancie działań bojowych głównym zadaniem tyłów będzie zaopatrywanie oddziałów i pododdziałów artylerii w amunicję artyleryjską, natomiast w drugim wariancie likwidacja skutków uderzeń jądrowych ze szczególnym uwzględnieniem udzielania pomocy medycznej i ewakuacji porażonych. W działaniach zaczepnych z BMR na pomocniczym kierunku zadania tyłów dotyczyć mogą w równej mierze zaopatrywania oddziałów i pododdziałów artylerii w amunicję artyleryjską i mps jak również likwidację skutków uderzeń broni jądrowej.

Należy zaznaczyć, że w omawianych wariantach działań zaczepnych prowadzonych w bezpośredniej styczności z nplem występować będzie duże zużycie amunicji artyleryjskiej przy pokonywaniu przedniego skraju obrony npla, gdyż użycie w tym okresie broni jądrowej może być niemożliwe ze względu na konieczność zachowania bezpieczeństwa wojsk własnych. Z tego powodu trzeba będzie wówczas gromadzić w pododdziałach artylerii - na SO przed rozpoczęciem ataku zapasy doraźne amunicji artyleryjskiej w wysokości 0,8-1,2 jo.

Miejsce pododdziałów artylerii w ugrupowaniu pułku zależy od zamiaru rozegrania walki, od stopnia obezwładnienia npla bronią jądrową, charakteru obrony npla, warunków terenowych itp. Sposób ugrupowania pododdziałów artylerii wpływa na ich tyłowe zabezpieczenie. Znacznie trudniejsze będzie zabezpieczenie materiałowe, jak również medyczne tych pododdziałów artylerii,

które wykonują swoje zadania częścią swych sił na kierunkach, natomiast łatwiejsze będzie wówczas, gdy oddziały i pododdziały artylerii działają w całości.

W pułku zmechanizowanym bateria haubic 122 mm w zależności od zadania pułku może być użyta do wsparcia batalionu I I rzutu lub pozostanie w dyspozycji dowódcy pułku. W podobny sposób może być użyta bateria artylerii ppanc, jednak najczęściej stanowić ona będzie odwód ppanc pułku.

Pułk zmechanizowany oprócz organicznych pododdziałów artylerii może otrzymać jako wzmocnienie do 1-2 dywizjonów artylerii lub pułku artylerii - najczęściej bez jednego dywizjonu. Dywizjon artylerii przydzielony do pz niezależnie od podporządkowania operacyjnego, pozostaje na zaopatrzeniu własnego oddziału.

Przydział dywizjonu artylerii do pułku zmechanizowanego nie wpływa na pracę tyłów tego pułku w zakresie materiałowym, natomiast obciąża jego pododdziały medyczne, które są obowiązane do udzielania pomocy medycznej jak również ewakuacji porażonych i chorych.

Rozdział dywizjonów pułku artylerii /BAA/ do pułków ogólnowojskowych wpływa niekorzystnie na wykonywanie zadań przez tyły tych oddziałów artylerii. W takim przypadku dywizjony będą działać często na odrębnych kierunkach, z dala od siebie i od pododdziałów tyłowych pułku /brygady/ artylerii co spowoduje znaczne wydłużenie dróg dowozu i ewakuacji, w wyniku czego zaopatrywanie i dowóz oraz obsługa medyczna będą znacznie utrudnione. Taki sposób działania dywizjonów pułku artylerii BAA zmusza zastępcę dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia do utrzymania ścisłej współpracy i współdziałania z zastępcami do spraw techniki i zaopatrzenia tych pułków ogólnowojskowych, do których zostały one przydzielone w zakresie zabezpieczenia medycznego, a często również zabezpieczenia materiałowego.

Jak wynika z powyższego, sposób użycia oddziałów i pododdziałów artylerii w działaniach bojowych jest podstawowym czynnikiem, który wpływa na ich zabezpieczenie tyłowe.

2. WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO ODDZIAŁÓW I PODODDZIAŁÓW ARTYLERII W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

W działaniach bojowych pododdziały artylerii pułków zmehanizowanych przydzielane są do bp, względnie działają na ich korzyść w składzie PGA, są więc ściśle z nimi powiązane i z tego powodu w określonych warunkach mogą korzystać z usług pododdziałów tyłowych batalionów /dywizjonów/. Zasadą jednak jest to, że pododdziały artylerii pułku są zaopatrywane bezpośrednio z pododdziałów tyłowych pułku.

W zabezpieczeniu materiałowym, a szczególnie w zabezpieczeniu w amunicję w oddziałach i pododdziałach artylerii występuje zjawisko nierównomiernego zużycia amunicji artyleryjskiej, czego nie obserwuje się w oddziałach i pododdziałach ogólnowojskowych. Największe zużycie amunicji artyleryjskiej występuje w początkowej fazie natarcia, a szczególnie gdy będzie ono poprzedzone ogniowym przygotowaniem natarcia.

Wówczas zużycie amunicji artyleryjskiej może wynosić 50-70% zużycia dobowego, które systematycznie spada w miarę przenoszenia walki w głąb obrony nieprzyjaciela i wzrostu tempa natarcia, przy czym w czasie przesunięcia artylerii amunicja nie jest używana.

Przedstawione cechy charakterystyczne zużycia amunicji w oddziałach i pododdziałach artylerii w istotny sposób wpływają na organizację dowozu amunicji artyleryjskiej, jak już wspomniano, w działaniach zaczepnych poprzedzonych ogniowym przygotowaniem natarcia lub w działaniach obronnych, gdy npl będzie podchodził do rubieży naszej obrony, występuje duże zużycie amunicji artyleryjskiej do chwili pierwszej zmiany SO. Aby artyleria mogła wykonywać swoje zadania ogniowe, muszą być gromadzone i dowożone zapasy doraźne amunicji artyleryjskiej bezpośrednio przed ogniowym przygotowaniem natarcia na SO. Zapasy doraźne amunicji artyleryjskiej na SO artylerii p dowożą się transportem dywizji, a na SO artylerii pa często transportem armii.

Dowóz zapasów doraźnych amunicji artyleryjskiej na SO musi być uzgodniony przez szefa artylerii pułku z zastępcą

dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia pułku, który odpowiedzialny jest za dowóz. Szczególnie ważne jest ustalenie miejsca i czasu dostarczenia amunicji.

Dowóz amunicji i innych środków materiałowych do pułkowych pododdziałów artylerii wykonuje kompania /bateria/ zaopatrzenia do rejonu SO lub do miejsca rozmieszczenia środków ciągu, gdzie następuje przeładunek. Do oddziałów artylerii dywizji /pa, dar, dappanc/ środki materiałowe dowożone są transportem batalionu zaopatrzenia dywizji lub pobierają one przez zaopatrzenie z wyznaczonych składów własnym transportem. Dowóz amunicji do dywizjonów pa powinien odbywać się bezpośrednio z dywizji w celu uniknięcia zbędnych przeładunków i wówczas szef służby uzbrojenia i elektroniki^{ki} pa rozdysponowuje grupy samochodów dywizyjnych na odpowiednie SO dywizjonów.

Duże natężenie dowozu środków materiałowych do oddziałów i pododdziałów artylerii występuje również w okresie organizacji działań, kiedy należy uzupełnić zapasy ruchome do pełnych norm i zgromadzić zapasy doraźne amunicji.

Podczas walki częstotliwość dowozu będzie zależeć przede wszystkim od zużycia i ewentualnych strat amunicji w danym okresie walki. Biorąc jednak pod uwagę że średnie dobowe zużycie amunicji artyleryjskiej w różnych działaniach bojowych może wynosić 0,8-1,0 jo a stan zapasów w pododdziałach i oddziałach artylerii wynosi 0,5-0,8 jo dochodzi się do wniosku, że dowóz do pododdziałów artylerii trzeba będzie w większości wypadków wykonywać nawet do 3 razy w ciągu dnia. Podczas walki dowóz i przekazywanie amunicji pododdziałom artylerii odbywa się w zasadzie po zajęciu SO. W działaniach obronnych amunicję artyleryjską można niekiedy gromadzić na planowanych kolejnych rubieżach obronnych, w miejscach rozmieszczenia SO. W takich wypadkach, dowódcy pododdziałów i oddziałów artylerii muszą znać miejsca zgromadzenia amunicji. Będą to zwykle samochody załadowane amunicją, lub amunicja złożona na gruncie.

W każdych warunkach działań bojowych należy dążyć do tego aby maksymalna ilość zapasów ruchomych amunicji artyleryjskiej znajdowała się przy sprzęcie. Zwiększenie ilości amunicji przy sprzęcie można osiągnąć przez przydział amunicji

na transporcie pułku do pododdziałów.

Zaopatrywanie pododdziałów i oddziałów artylerii w mps odbywa się w zasadzie raz dziennie - pod koniec dnia walki. Stan zapasów paliwa w zbiornikach samochodów i ciągników zapewnia bowiem przebycie stosunkowo dużej ilości kilometrów. W szczególnych tylko przypadkach, gdy w samochodach w początku dnia walki zapasy paliwa były niepełne, trzeba będzie uzupełniać mps podczas walki. Uzupełnianie paliwa w takiej sytuacji odbywa się wówczas, gdy artyleria znajduje się na SO, a ciągniki są w ukryciu. W taki sposób będzie przebiegało uzupełnianie paliwa w ciągnikach baterii pułkowych, jak również w dywizjonach pa BAA lub dar, dappanc.

Zaopatrywanie pododdziałów w żywność, a właściwie w gorącą strawę, zależy w dużym stopniu od sposobu ich wykorzystania w walce. Pododdziały artylerii pułku będą zwykle zaopatrywane przez pluton gospodarczy - kompanii /baterii/ zaopatrzenia lub pluton zaopatrzenia batalionu /dywizjonu/, na korzyść którego artyleria wykonuje zadanie. Najcelowiej jest równolegle z podporządkowaniem taktycznym przydzielać pododdziały artylerii na zaopatrzenie żywnościowe do batalionu.

Zaopatrywanie dywizjonów artylerii pa w żywność odbywa się z baterii zaopatrzenia pułku, natomiast dar i dappanc bezpośrednio z batalionu zaopatrzenia dywizji. W poszczególnych dywizjonach przygotowuje się gorącą strawę, skąd dowożą się do baterii. Zużyte rdz żywności uzupełniane są z pododdziałów tyłowych pułku i dowożone w rejon rozmieszczenia drużyny gospodarczej dywizjonu.

Jak z powyższego wynika w zakresie zabezpieczenia materiałowego pododdziałów i oddziałów artylerii najważniejszą jest zabezpieczenie w amunicję szczególnie wtedy, gdy główne zadania ogniowe wykonywać będzie artyleria.

3. WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO PODODDZIAŁÓW I ODDZIAŁÓW ARTYLERII

Zabezpieczenie medyczne pododdziałów i oddziałów artylerii uwarunkowane jest sposobem ich użycia w walce. Pododdziały artylerii, ze względu na swoje miejsce w ugrupowaniu pułku czy dywizji w mniejszym stopniu narażone są na skutki działania broni piechoty npla.

Szczególnie będą one jednak narażone na oddziaływanie lotnictwa i rakiet npla, natomiast bateria ppanc w pz i dywizjon ppanc w dywizji na oddziaływanie broni pancernej npla w czasie odpierania kontrataków.

Z tych względów można zakładać, że straty sanitarne w pododdziałach artylerii pz i dywizjonach pa z wyjątkiem artylerii ppanc będą przeciętnie mniejsze aniżeli w batalionach piechoty, chociaż w niektórych wypadkach np. podczas odpierania kontrataku uderzenia BMR mogą być większe od średnich.

W pododdziałach artylerii straty sanitarne najczęściej powodowane będą uderzeniami lotnictwa i ogniem artylerii npla. W pododdziałach ppanc można liczyć się z dużymi stratami sanitarnymi od ognia czołgów i broni strzeleckiej pokładowej. Ze względu na to, że głównym środkiem zwalczającym artylerie jest lotnictwo i artyleria, straty bezpowrotne, będą znacznie większe aniżeli w pododdziałach piechoty i mogą wynosić około 50-60% strat bojowych. Również rodzaj zranień będzie bardziej skomplikowany. Ilość ciężko porażonych w pododdziałach artylerii może wynosić do 70% strat sanitarnych. Duża ilość ciężko porażonych zmusza służbę medyczną do szybkiego udzielania pomocy, aby skrócić do minimum czas od chwili zranienia do momentu udzielenia pomocy lekarskiejⁱ dlatego porażonych z tych pododdziałów kieruje się do najbliższych punktów medycznych.

Pododdziały artylerii pułku zmechanizowanego pozostające w dyspozycji dowódcy pułku jako PGA i odwód ppanc zabezpieczane są przez kompanię medyczną pułku, po uprzednim oczywiście udzieleniu porażonym pierwszej pomocy siłami tych pododdziałów w postaci samopomocy lub pomocy wzajemnej.

Dywizjony artylerii pa lub dar działające jako wzmocnienie pułków I-rzutowych mogą być zabezpieczane pod względem medycznym przez kompanię medyczną pułku artylerii lub pułku zmechanizowanego, do którego zostały przydzielone.

Pułk artylerii w działaniach bojowych z zasady będzie wykorzystany w sposób zdecentralizowany. Jeden dywizjon będzie najczęściej przydzielony do pz, a pułk artylerii bez dywizjonu do drugiego pz I rzutu dywizji. Dywizjon w takiej sytuacji działa w znacznej odległości od pa. Przy takim użyciu pa oraz dużym tempie natarcia pluton medyczny pułku artylerii nie jest w stanie zapewnić terminowej pomocy i ewakuacji porażonych z dywizjonów działających na oddzielnych kierunkach. W tym przypadku dywizjon działający na oddzielnym kierunku zabezpieczany będzie pod względem medycznym przez pułk, do którego został przydzielony.

Sposób zabezpieczenia medycznego dywizjonów artylerii przydzielonych do pz I rzutu, będzie każdorazowo określony przez zastępcę dowódcy dywizji ds techniki i zaopatrzenia. Ewakuacja porażonych z pododdziałów artylerii w obronie odbywa się przy zmianie stanowisk ogniowych. Porażeni, którzy nie zostali wyewakuowani do chwili zmiany SO, muszą być ewakuowani ciągnikami artyleryjskimi w rejon nowych SO, a stąd do PPM, transportem kompanii medycznej.

W wypadku wykonania uderzeń bronią jądrową na SO artylerii, likwidacja skutków odbywa się na ogólnych zasadach.

4. WŁASCIWOSCI ORGANIZACJI TYŁOW ORAZ DOWODZENIA TYŁAMI pa, dar, dappanc

W wykładzie tym, zostaną omówione tylko zagadnienia rozmieszczenia pododdziałów tyłowych pułku artylerii, dar i dappanc oraz wykorzystanie dróg dowozu i ewakuacji.

W pułku artylerii pododdziały tyłowe rozmieszczają się w dwóch rzutach. Pluton medyczny pułku oraz pododdziały remontowe rozmieszczają się bezpośrednio za ugrupowaniem bojowym pułku. Bateria zaopatrzenia pułku artylerii rozmieszcza się w odległości do 1 km od SO artylerii. Rejon rozmieszczenia pododdziałów tyłowych pułku artylerii BAA wyznacza zwykle

zastępca dowódcy dywizji do spraw techniki i zaopatrzenia lub w porozumieniu z z-cą dcy ds techniki i zaop. p~~z~~ I rzutu, gdyż rejony te będą znajdować się w pasie działania pułków zmechanizowanych.

Przemieszczanie pododdziałów tyłowych następuje po zmianie stanowisk ogniowych przez podstawowe siły pułku /brygady art./.

W dywizjonach artylerii raketowej i przeciwpancernej pododdziały tyłowe rozmieszczają się w zasadzie w jednym rzucie bezpośrednio za ich ugrupowaniem. Mogą one również rozmieszczać się w dwóch rzutach np. pluton medyczny w ugrupowaniu bojowym dywizjonu, natomiast pozostałe pododdziały za ugrupowaniem.

W pułku artylerii BAA nie wyznacza się oddzielnych dróg dowozu i ewakuacji. Jak już wspomiano stanowiska ogniowe artylerii oraz elementy tyłowe pułku artylerii rozmieszczone są w pasie działania pułku zmechanizowanego I rzutu dywizji. W związku z czym pododdziały tyłowe pa /BAA/ będą korzystać z wyznaczonych dróg dowozu i ewakuacji przez p~~z~~ oraz dróg manewru pododdziałów artylerii. Korzystanie z dróg dowozu i ewakuacji pułków zmechanizowanych przez pododdziały tyłowe pułku artylerii musi być uzgodnione między zastępcami dowódców pułku do spraw techniki i zaopatrzenia pułku artylerii /BAA/ i p~~z~~ I rzutu dywizji.

Dowodzenie tyłami pułku artylerii w czasie działań bojowych będzie nie mniej trudne jak w pułku zmechanizowanym, co uwarunkowane jest zmiennością sytuacji, manewrowością działań i specyfiką użycia pododdziałów artylerii oraz ograniczonym czasem na wypracowanie decyzji tyłowej.

Zastępca dowódcy pułku /BAA/ art. ds techniki i zaopatrzenia, aby w pełni i terminowo mógł zorganizować zabezpieczenie tyłowe musi znać zadanie pułku, sposób jego wykonywania i możliwości pododdziałów tyłowych.

Biorąc powyższe pod uwagę zastępca musi przeprowadzić analizę zadania dla potrzeb tyłów oraz ocenę sytuacji tyłowej. Z przeprowadzonej analizy zadania i oceny sytuacji tyłowej muszą być wyciągnięte wnioski odnośnie potrzeb materiałowych, możliwości ich zaspokojenia, sposobu wykonania

zadań związanych z zabezpieczeniem technicznym i medycznym oraz organizacji tyłów i dowodzenia nimi. Wnioski te po zatwierdzeniu przez dowódcę pułku /brygady/ stają się decyzją tyłowego zabezpieczenia pułku.

Podjęta decyzja tyłowa w formie zarządzeń musi być niezwłocznie doprowadzona do wykonawców - szefów zaopatrzenia i dowódców pododdziałów tyłowych.

Zastępca dowódcy ds techniki i zaopatrzenia w trakcie wypracowywania decyzji musi uzgodnić szereg zagadnień z zastępcą ds techniki i zaopatrzenia tego pułku, w pasie którego rozmieszczone są pododdziały artylerii. Uzgodnienia dotyczyć będą najczęściej rejonu rozmieszczenia pododdziałów tyłowych, dróg dowozu i ewakuacji jak również wzajemnego wykorzystania pododdziałów medycznych.

Współdziałanie pułku artylerii, dywizjonów artylerii raketowej i ppanc z pułkami zmechanizowanymi I rzutu dywizji jest podstawowym warunkiem terminowego i pełnego zabezpieczenia tyłowego pododdziałów i oddziałów artylerii w walce.

Ważnym zagadnieniem w realizacji przedsięwzięć związanych z dowodzeniem pododdziałami tyłowymi jest jak najszybsze doprowadzenie zadań do wykonawców. Aby pododdziały tyłowe mogły wykonać swoje zadania w odpowiednim czasie, stawianie im zadań powinno wyprzedzać stawianie zadań bojowych. Takie ustawienie zagadnienia stawiania zadań będzie trudne, ale konieczne we współczesnych działaniach bojowych.

WNIOSKI

1. Pomyślne wykonanie zadań bojowych przez pododdziały artylerii w znacznym stopniu zależy od terminowego ich zabezpieczenia materiałowego, a szczególnie w amunicję artyleryjską.

2. Za terminowe zabezpieczenie tyłowe pododdziałów i oddziałów artylerii odpowiada dowódca danego szczebla dowodzenia. Bezpośrednie kierownictwo w zakresie materiałowego, technicznego i medycznego zabezpieczenia sprawują zastępca dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia oraz poszczególni szefowie służb. Potrzeby amunicji artyleryjskiej w jednostkach

ognia, sztukach oraz według wzorów sprzętu i rodzajów amunicji ustala szef artylerii pułku /sztab artylerii dywizji/ z udziałem szefa służby uzbrojenia i elektroniki.

3. Dowódz środków materiałowych do dywizjonów pa /BAA/ przydzielonych do pułków ogólnowojskowych organizuje zastępcę dowódcy do spraw techniki i zaopatrzenia tego oddziału, z którego zostały przydzielone.

ZALĄCZNIKI:

1. Schemat dowozu środków materiałowych do oddziałów i pododdziałów artylerii w walce.
2. Tabela przewidywanego zużycia amunicji artyleryjskiej

LITERATURA:

1. Instrukcja o organizacji i pracy tyłów taktycznych.
2. Użycie wojsk raketowych i artylerii w walce i operacji
- rozdział III pkt.8.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY TT

SPRAWDZIŁ
KIEROWNIK ZESPOŁU I KURSU

ppłk dypl. M.GRODZKI

ppłk dypl. L. MUCHA

Odbito 50 egz.

Egz.nr 1-50 Bibl.tajna

Wyk.ppłk GRODZKI

Druk.K.L.

Nr.ks.0266/0426/WW

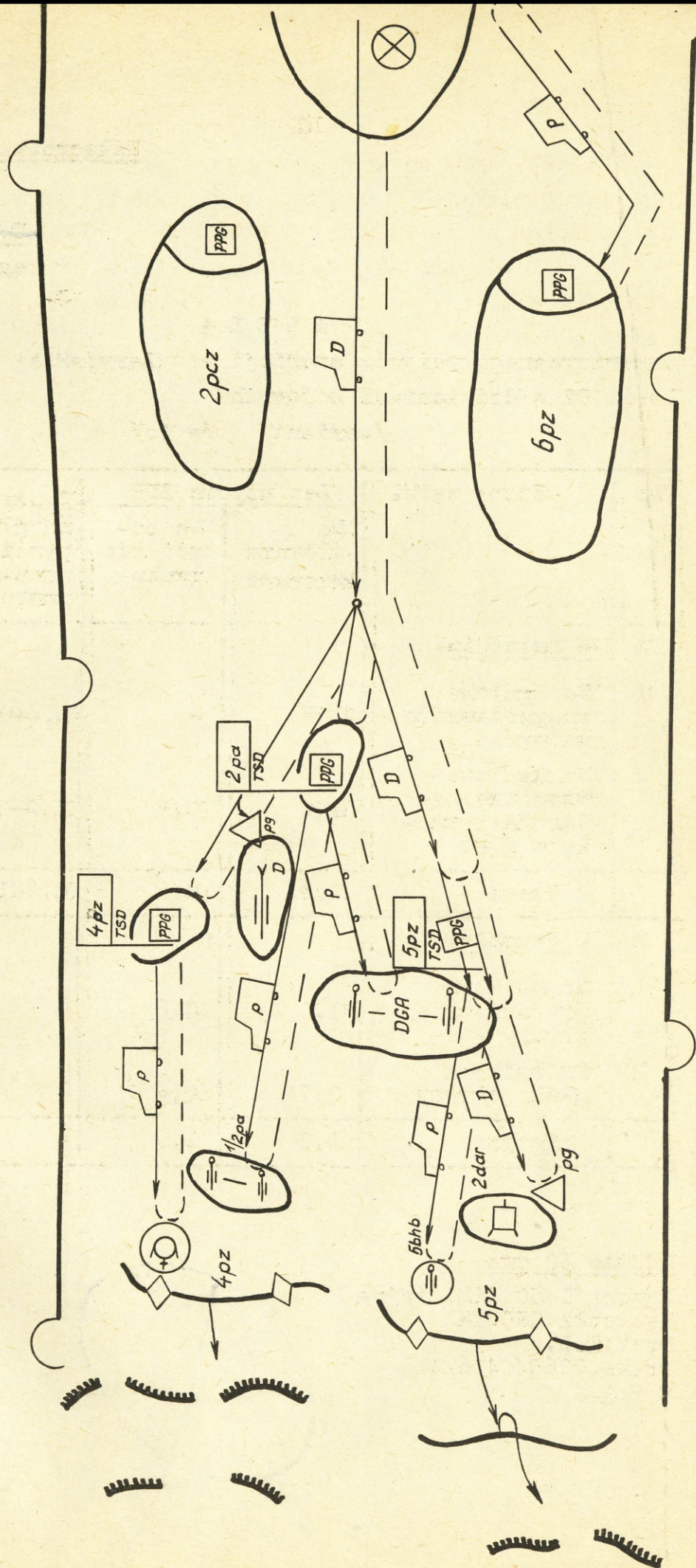
Kor.H.S.

Załącznik nr 1

T A J N E
egz.nr.....

- 15 -

SCHEMAT DOWOZU ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH DO ODDZIAŁÓW I PODODZIAŁÓW ARTYLERII W WALCE

~~T A J N E~~

egz.nr.....

T A B E L A

przewidywanego zużycia amunicji artyleryjskiej w pułku artylerii DZ w działaniach bojowych

/wariant/ /w jo/

Lp	Etapy walki	Bez użycia BMR		Z użyciem BMR	Uwagi
		Na głównym kierunku	Na pomocniczym kierunku	na głównym i pomocniczym kierunku	
A	<u>W natarciu:</u>				
1	Na ogniowe przygotowanie natarcia	1,5	-	0,4-0,8	
2	Na ogniowe wsparcie natarcia i walkę w głębi	1,0	0,6	0,2-0,7	
	Razem:	2,5	0,6	0,6-1,5	
B	<u>W obronie:</u>				
1	Na walkę o przedni skraj obrony	1,1	0,6	-	
2	Na walkę w głębi obrony	0,7	0,4	-	
	Razem:	1,8	1,0	-	

Odbito 50 egz.

Egz.nr 1-50 bibl.tajna

Wyk.ppłk GRODZKI

Druk.K.L.

Nr.ks.0268/0426/WW

Kor.H.S.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY STABU GENERALNEGO
gen. broni K. Świeroszewskiego

338512